

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุหอม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
Developing English skills for introducing agricultural tourism in the community
of Prathomsuksa Students at Ban Buhom School,
Chiang Khan District, Loei Province

ประกอบ ผลงาม¹,
ณัฐนันท์ สุ่มมาตย์²

บทคัดย่อ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาขีดความสามารถการสื่อสารของผู้เรียนทุกระดับ การศึกษา บทความนี้นำเสนอ: 1) การศึกษาปัญหาการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุหอม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย 2) การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุหอมตามเกณฑ์ 80/80 3) การเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนบ้านบุหอม ระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน และ 4) การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านบุหอม จำนวน 35 คน ปีการศึกษาที่ 2/2563 โดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบเพื่อศึกษาปัญหาการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ดัชนีประสิทธิผล ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบที ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนรู้คำศัพท์ในวงที่จำกัด ร้อยละ 74.14 ไม่สามารถออกเสียงและสะกดคำหลายพยางค์จากตำราเรียนได้อย่างถูกต้อง ด้านการพูดและการเขียน ร้อยละ 80 ไม่สามารถสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์โดยไม่เปิดหนังสือ ด้านการอ่าน ร้อยละ 74.43 ไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้ 2) แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ที่สร้างขึ้นมี 4 ชุด แต่ละชุดมีประสิทธิภาพ E1/E2 ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 3) นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.74, SD = .30)

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนโรงเรียนบ้านบุหอม

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชำราชากรบ้านบุญ สาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

²อาจารย์สาขาวิชาภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Abstract

English is an international language that Thailand should accelerate the development of communication abilities of students' at all educational levels. This article presented: 1) problems in speaking, reading and writing English for communication of Prathomsuksa students at Ban Buhom School in Chiang Khan District, Loei Province, 2) a development of English for communication exercises entitled "Introduction of agricultural tourism in the communities for the students with a preset criteria of 80/80, 3) a comparison of English skills for introducing agricultural tourism in the community of the students before and after learning with the exercises developed, and 4) the students' satisfaction toward the exercises developed. The sample gained by a simple random sampling technique was 35 students who were studying in Prathomsuksa 4-6 at Ban Buhom School, Chiang Khan District, Loei Province, in academic year 2 / 2020. The research tools comprised: 1) an English test to examine the students' problems, 2) the English for communication exercises, 3) the pretest and posttest, and 4) a set of satisfaction questionnaire. The data was analyzed by the E1/E2, effectiveness index, frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test for dependent sample. The study found that 1) the students knew limited vocabulary; about 74.14 percent of them could not pronounce and spell long words from the textbook correctly. In speaking and writing, about 80 percent of them could not make full grammatically correct sentences without opening the book. In reading, about 74.43 percent of them could not answer questions about what they had read. 2) English for communication exercises, entitled "Introduction of agricultural tourism in the communities for the students of Ban Buhom School," comprised 4 units, and the efficiency of each unit met the preset criteria of 80/80. 3) The students' English skills for introducing agricultural tourism in their community acquired after learning through the designed exercises were higher than what they had before at the statistical significance level of .01. 4) The students' satisfaction toward exercises developed was at the highest level (\bar{X} = 4.74, SD = .30).

Keywords Agricultural tourism, Developing English skills, Ban Buhom School students

บทนำ

ทักษะพื้นฐานทางการใช้ภาษาด้านการอ่านและการฟัง เป็นทักษะการเรียนรู้เพื่อรับข้อมูล ส่วนทักษะการเขียนและการพูดเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่งเป็นการนำข้อมูลที่รับรู้ผ่านการอ่านหรือการฟัง มาพูดหรือเขียนเพื่อการสื่อสารกับบุคคลอื่น ทักษะการอ่านออกเขียนได้มีอยู่หลายระดับ เช่น การอ่านคำได้ การสะกดคำเป็น และการเขียนคำต่างๆได้ ซึ่งถือเป็นทักษะการอ่านออกเขียนได้เบื้องต้น หากผู้เรียนอ่านเรื่องราวแล้วสามารถคิดวิเคราะห์และ นำสาระที่ได้จากการอ่านมาสื่อสารเรื่องราว ผ่านการ

เขียนหรือการพูดให้ผู้อื่นได้รับรู้ข้อมูลได้อย่างถูกต้องตามเนื้อหาที่ระบุไว้ในเรื่องที่อ่าน ก็ถือว่ามีความทักษะการอ่านและการเขียนที่ดี

โรงเรียนบ้านบุ่อม ตำบลบุ่อม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ตั้งอยู่หมู่ที่ 7 บ้านบุ่อม ตำบลบุ่อม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย จัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในงบประมาณปี 2563 มีนักเรียนอยู่จำนวน 136 คน แบ่งออกเป็นระดับอนุบาล 29 คน และระดับประถมศึกษา 107 คน มีครูที่จัดการเรียนการสอนจำนวน 13 คน

บ้านบวม ตำบลบวม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เป็นหมู่บ้านที่อยู่ติดฝั่งแม่น้ำโขง ชายแดนไทยลาว ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ ที่ขึ้นชื่อคือ การปลูกมะม่วง ซึ่งมีตลาดรับรองมะม่วงบ้านบวมทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการรับซื้อโดยตรงที่สวน ตลาดต่างประเทศที่รับซื้อ เช่น ตลาดในประเทศมาเลเซีย เวียดนาม ญี่ปุ่น เมียนมาร์ สปป.ลาว สิงคโปร์และอินโดนีเซีย สร้างรายได้ประมาณ 400 ล้านบาทต่อปี และนอกจากนี้ ในปัจจุบัน ผลไม้อีกชนิดที่ตำบลบวม ที่มีชื่อเสียงคือ ทุเรียน ที่มีกลิ่นหอมหวาน นวลหนาใหญ่ ในเม็ดเล็ก พันธุ์ “ค้มเลย” ซึ่งปลูกที่ยอดดงห้วยยอดดงกทอง

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษธุรกิจ และ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มีปรัชญาของการจัดการศึกษาร่วมกันคือ เพื่อการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษและสามารถนำความรู้ไปพัฒนาบุคลากรหน่วยงานต่างๆ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่านเขียน ภาษาอังกฤษ การสอนภาษาอังกฤษ และ วิชาวิจัยทางภาษา ซึ่งวิชาดังกล่าว นักศึกษาจะต้องจัด กิจกรรมเพื่อการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อการสื่อสารได้เป็นอย่างดี สามารถเก็บข้อมูล วิเคราะห์ปัญหาสร้างสื่อเพื่อแก้ปัญหาทางการใช้ภาษาและสามารถนำความรู้ไปใช้ถ่ายทอดและพัฒนาทักษะดังกล่าว แต่ผู้ที่ต้องการได้

ในปีการศึกษา 2562 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ได้ทำการสำรวจระดับความสามารถด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการออกเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 โรงเรียนบ้านบวม เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบสื่อและกิจกรรมพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งได้พบว่า นักเรียนมีความสามารถที่เป็นไปตามสภาพของความรู้ในหลักสูตร และสอบผ่านการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น แต่หากเทียบกับนักเรียนในเขตชุมชนเมือง

นักเรียนยังขาดทักษะการฟัง พูด อ่าน และ เขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง อีกทั้งนักเรียนบางคนยังมีปัญหาด้านการเขียนตัวอักษร ภาษาอังกฤษ การสะกดคำ และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น การออกแบบเนื้อหาที่ตรงกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียนและชุมชน การปรับเนื้อหาให้เข้ากับบริบทและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน เป็นสิ่งที่จำเป็นที่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องทำการศึกษาและนำมาใช้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ตรงกับปัญหาและตามต้องการ ตรงกับศักยภาพและความสามารถของผู้เรียน ซึ่งหลักสูตรที่คำนึงถึงประเด็นสำคัญดังกล่าวมาแล้วนี้ อาจเรียกดังกล่าวว่า “หลักสูตรท้องถิ่น” ซึ่งหมายถึงหลักสูตรที่มีการพัฒนาขึ้นสำหรับบริบทท้องถิ่นต่างๆ ให้ตรงตามความต้องการ ความเหมาะสม ของพื้นที่ เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีศักยภาพและมีคุณภาพตามเป้าหมาย ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นนั้น นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นไว้ เช่น วิมลรัตน์ จตุรานนท์ (2541 : 51) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น มีความหมายได้ 2 ลักษณะคือ การทำหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นหรือสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและหมายถึง การสร้างหลักสูตรขึ้นใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมเป็นพื้นฐานเดิมอยู่แล้ว อุดม เขยกิจวงศ์ (2545 : 21) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ที่เป็นหลักสูตรเฉพาะซึ่งสร้างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาในท้องถิ่น จะเป็นด้านอาชีพหรือสามัญ หรือปรับหลักสูตรที่มีอยู่ก็ได้ แต่ต้องเป็นเรื่องที่ตรงกับความ ต้องการของผู้เรียน มีความใหม่ ทันสมัยและเป็นปัจจุบันเสมอ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2556 : 64) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง การดำเนินงานในการปรับปรุง ขยายหรือเพิ่มรายละเอียด เนื้อหาสาระ แผนการสอน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียน การสอนและการวัดประเมินผล ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจ สังคม และความต้องการของท้องถิ่น โดยยึดจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางหรือหลักสูตร แม่บทเป็นหลัก สำหรับงานวิจัยนี้ มุ่งพัฒนาเนื้อหา สื่อ และกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เข้ากับ

อาชีพและแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนบ้านบุสม ซึ่งลักษณะคล้ายหลักสูตรท้องถิ่น

สำหรับการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น สัจด์ อุทรานันท์ (2532 : 314 อ้างถึงใน ประชา สมศรี, 2545 : 22) ได้กล่าวถึงกระบวนการ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น มีขั้นตอน ดังนี้ 1) จัดตั้งคณะทำงาน ซึ่งควรเลือกบุคคลที่มีความสามารถ และมีความจัดตั้งในการปฏิบัติงาน 2) ศึกษาสภาพข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งการเก็บรวบรวม ข้อมูลอาจใช้วิธีการ วิจัย สัมภาษณ์ ประชุม และสัมภาษณ์ หรือวิธีการอื่น ๆ ที่เห็นว่า จะเป็นประโยชน์ ทำให้ทราบข้อมูลที่แท้จริง 3) กำหนด จุดมุ่งหมายสำหรับหลักสูตรท้องถิ่นว่าควรบรรลุเป้าหมาย 4) พิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรกับสภาพท้องถิ่น ดำเนินการเลือกเนื้อหาที่มีอยู่ใน หลักสูตรกลางที่เห็นว่ามี ความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของ ท้องถิ่น และถ้าหากว่า ยังมีสิ่งใดไม่ครอบคลุม กับสภาพ ปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ก็ดำเนินการสร้าง รายวิชา ขึ้นมาใหม่ 5) ดำเนินการเลือกเนื้อหาสาระของ หลักสูตรกลาง จัดสร้างรายวิชาขึ้นมาใหม่ 6) ดำเนินการใช้ หลักสูตรสิ่งสำคัญมากในขั้นนี้คือ การนิเทศและติดตามผล 7) การประเมินผลการใช้ หลักสูตรจะทำให้ทราบว่า หลักสูตรที่จัดขึ้นมีความเหมาะสมเพียงใด 8) ทำการแก้ไข ปรับปรุง สรุปได้ว่าการพัฒนาหลักสูตรมีกระบวนการพัฒนา ประกอบด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการ การวิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐาน การกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม คาบ เรียน การวัดผลประเมินผล การจัดทำเอกสารหลักสูตร การทดลองใช้และตรวจสอบคุณภาพ การเสนอขออนุมัติใช้ หลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร ซึ่งงานวิจัยนี้ประยุกต์ข้อสรุปนี้ในการออกแบบเนื้อหาที่ นำมาให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาอังกฤษ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท, 2545) ได้ ให้ความหมายของ Agritourism (การท่องเที่ยวเชิงเกษตร) ไว้ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่ได้ทั้งความเพลิดเพลินและความรู้ นำกลับไปประยุกต์ใช้หรือประกอบอาชีพได้ และเปิดโอกาส การได้หวนกลับไปเรียนรู้ เข้าใจ ภาคภูมิใจกับอาชีพ เกษตรกรรมรากฐานของแผ่นดินไทยที่เปี่ยมไปด้วยคุณค่า ภายใต้นแนวคิดปรัชญาของความรู้ ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ

เกษตรกรไทย ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีรูปแบบ กิจกรรมและการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่ก่อให้เกิด รายได้แก่ชุมชน ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้แยก กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ภายใต้อ Amazing Thailand เช่น 1) การทำนา (Rice Cultivation) 2) การทำสวนไม้ตัดดอก (Cutting Flowers) 3) การทำสวนผลไม้ (Horticulture) 4) การทำผักสวนครัว (Vegetable) 5) การทำสวนสมุนไพร (Herbs) 6) การทำฟาร์มปศุสัตว์ (Animal Farming) และ 7) งานผลิตภัณฑ์ต่างๆ (Festival) การจัดงานเพื่อส่งเสริม การขายผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เมื่อถึงฤดูกาล เป็นต้น

ในด้านปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน นั้น ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และ นรินทร์ สังข์รักษา (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ ประชาคม อาเซียน ซึ่งพบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับมาก มี 1 ข้อ คือ ด้านตัว ครูผู้สอน และ ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถใน การใช้ภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มี 3 ข้อ คือ ด้านโรงเรียน ด้านตัวผู้เรียน และด้านครอบครัว ส่วน ณีภรณ์ ฤทธิรัตน์. และ ธิญา ชิระมณ (2557) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรค ในการพัฒนา ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาซึ่ง พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนสูงจะมีปัญหาด้านคำศัพท์ ส่วนนักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนต่ำ จะปัญหาด้านความกังวล และความกลัว ทำให้ขาดความมั่นใจ อาจเนื่องมาจาก ความสามารถในการใช้ภาษา และความรู้ด้านคำศัพท์และ ไวยากรณ์ที่ไม่เพียงพอ ทำให้นักศึกษาไม่สามารถพูดให้คน อื่นเข้าใจได้ จึงเกิดความกังวล

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ แนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนบ้านบุสม ของ นักเรียนโรงเรียนบ้านบุสม ในครั้งนี้ มุ่งเน้นการสร้างสื่อ เสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษประเภทแบบฝึกทักษะทาง ภาษา เพื่อใช้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่จำเป็นใน การสื่อสาร สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะทาง ภาษานั้น กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย (2556 : 25) ได้กล่าวว่า

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ครูได้สร้างขึ้น เพื่อจัดประสบการณ์ตรงให้กับนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้นำความรู้มาใช้โดยอยู่ในรูปกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ และ สฤจิต เหมวัล (2555 : 46) กล่าวว่าแบบฝึกสามารถช่วยให้ผู้เรียนทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง และครูสามารถมองเห็นปัญหาต่างๆของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน จากการที่ให้ผู้เรียนทำแบบฝึก ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงและแก้ไขปัญหานั้นๆได้ทันทีที่ นอกจากนี้ Petty (1963, pp. 469 - 472 อ้างถึงใน พนมวัน วรตลย์, 2542, หน้า 38 - 39) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่าเป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษาแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดี แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากแต่ละชั้นเรียน เด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

นอกจากนี้ รินดา รั้งดิษฐ์ (2560) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามกระบวนการประสิทธิภาพตามขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์เนื้อหาและได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบฝึกทักษะ ก่อนที่จะนำไปใช้จริง แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นได้ผ่านการทดลองกับนักเรียนรายบุคคล รายกลุ่มขนาดเล็ก และรายกลุ่มภาคสนาม ก่อนที่จะนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทราบปัญหาและเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแบบฝึก ทำให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 เช่นเดียวกัน ญัฐกฤตา คงรัตน์ และคณะ (2563) ที่พัฒนา

แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยยึดรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งพบว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ส่วน วิชชุดา กรุงศรี (2554) ได้สร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เท่ากับ 83.69/86.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากมีการศึกษารายละเอียดเนื้อหาและหลักสูตรให้ชัดเจน มีกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน ใช้ได้ในการสื่อสารในชีวิตจริง (E1:E2 / 75:75) และ กนิษฐา สมานชาติ (2558) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้แผนที่ความคิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 82.52/79.89 เนื่องมาจากในการสร้างแบบฝึกทักษะนั้นได้มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการสร้าง มีการศึกษาปัญหา ความต้องการ มีการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ลอดจนมีการนำไปทดลองก่อนนำไปใช้จริง

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้อันช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม ที่เชื่อมโยงกับการสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันในชุมชน คือการทำสวนผลไม้ ซึ่งเป็นอาชีพหลักและสร้างรายได้และชื่อเสียงระดับประเทศ ดังนั้น สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จึงได้ จัดโครงการวิจัยและพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และออกเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนดังกล่าว เพื่อยกระดับความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน อีกทั้งเพื่อช่วยให้ครูมีสื่อและเทคนิคการสอนที่มีเนื้อหาและวิธีเรียนรู้ตรงกับความสนใจของนักเรียนและความจำเป็นของชุมชน อีกทั้งช่วยสร้างคุณค่าของการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้เกิดประโยชน์ต่อครอบครัว ชุมชน และสังคมในระบัต้องถิ่น และระดับชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษา มีวัตถุประสงค์ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาปัญหาการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

2.2 เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม

2.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม ระหว่างก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน

2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับนักเรียนบ้านบุสม

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวในชุมชน หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สูงกว่าก่อนเรียน

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ดำเนินการทดลองแบบแผนวิจัยกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (one-group pre-posttest design) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านบุสม ตำบลบุสม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย จำนวน 38 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน สุ่มแบบง่ายจากนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านบุสม ตำบลบุสม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ปีการศึกษาที่ 1/2563

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1) แบบทดสอบเพื่อศึกษาปัญหาการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม (มีค่าความยากตั้งแต่ 0.37 ถึง 0.70 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.94 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84)

2) แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม (เป็นไปตามเกณฑ์ E1/E2: 80/80 โดยมีเงื่อนไขระบุว่า หาก ค่าประสิทธิภาพอยู่ในช่วงที่สูงกว่า หรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้สอนได้)

3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (มีค่าความยากตั้งแต่ 0.37 ถึง 0.70 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.94 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.88)

4) แบบประเมินความพึงพอใจ (ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมระดับสูงมาก (\bar{X} = 4.68, SD = 0.82)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษา มีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) วิเคราะห์ปัญหาการพูดการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ ความถี่ และ ร้อยละ

2) วิเคราะห์คุณภาพแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่สร้างขึ้นด้วยการหาค่าประสิทธิภาพแบบฝึกด้วยวิธี E1/E2 (80/80)

3) วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม ระหว่างก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน โดยใช้ ดัชนีประสิทธิผล ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบที

4) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม โดยใช้ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

ปัญหาการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปัญหาการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม

ด้านที่ประเมิน	สรุปประเด็นที่นักเรียนมีปัญหา	จำนวนนักเรียนที่มีปัญหา	ร้อยละ
1. การออกเสียง สะกดคำ และบอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	รู้คำศัพท์ในวงที่จำกัด และ ไม่สามารถออกเสียง และ สะกดคำคำศัพท์หลายพยางค์จากตำราเรียนได้ถูกต้อง	27	77.14
2. การพูดและการเขียนเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	ไม่สามารถสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เกี่ยวกับหัวข้อที่ให้ เช่นเขียน พูด และสนทนาให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเอง เช่น บอกชื่อ อายุ โรงเรียน บ้านเกิด สิ่งที่ชอบ สมาชิกในครอบครัว อาชีพ โดยไม่เปิดหนังสือ	28	80.00
3. การอ่านประโยค และข้อความสั้นๆ เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	ไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้	25	74.43

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนรู้คำศัพท์ในวงที่จำกัด ร้อยละ 77.14 ไม่สามารถออกเสียงและสะกดคำหลายพยางค์ได้อย่างถูกต้อง ด้านการพูดและการเขียน ร้อยละ 80 ไม่สามารถสร้างประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์โดยไม่เปิดหนังสือ ด้านการอ่าน ร้อยละ 74.43 ไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้

2. การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม ตามเกณฑ์ 80/80

แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรใน

ชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ที่สร้างขึ้น มีทั้งหมด 4 ชุด แบ่งตามสวนผลไม้ในเขตตำบลบุสม เนื้อหาแต่ละชุด ประกอบด้วย บทอ่าน คำศัพท์ ตัวอย่างประโยค แบบฝึกหัดการใช้คำแบบฝึกหัดการใช้ประโยค บทสนทนา และ แบบฝึกหัดสนทนาสถานการณ์ต่างๆ ประสิทธิภาพ (E1/E2) ของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ปรากฏดังตารางที่ 2.

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพ (E1/E2) ของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน

แบบฝึกหัดชุดที่	E1	E2	การแปลความหมาย
ชุดที่ 1 Fruits at Buhom	80.71	80.57	เป็นไปตามเกณฑ์
ชุดที่ 2 Have fun with fruits	81.68	80.85	เป็นไปตามเกณฑ์
ชุดที่ 3 Fruit Farming at Buhom	80.05	80.00	เป็นไปตามเกณฑ์
ชุดที่ 4 Visiting Buhom Orchard	80.51	80.28	เป็นไปตามเกณฑ์

จากตารางที่ 2 แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ประกอบไปด้วย แบบฝึกหัดทั้งหมด 4 ชุด ซึ่ง แต่ละชุดมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ (E1/E2 : 80/80) ที่ตั้งไว้

3. การเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม ระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน

การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ใช้เวลา 2 เดือน โดยใช้กิจกรรมดังนี้

1) คณะผู้วิจัย จัดอบรมให้กับ ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านบุสม จำนวน 3 คน และ นักศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวน 30 คน เรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน เพื่อการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน

2) ครูใช้แบบฝึกทักษะการนำ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ไปสอนนักเรียน เพื่อเสริมเนื้อหาในหลักสูตรปกติ เป็นเวลา 2 เดือน

3) นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช

ภัฏเลย จำนวน 30 คน ใช้แบบฝึกดังกล่าว จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน จำนวน 2 ครั้งๆ ละ 6 ชั่วโมง

4) คณะผู้วิจัย จัดกิจกรรมนิเทศ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องเทคนิคการสอน ให้กับครูผู้สอน จำนวน 2 ครั้ง อีกทั้งจัดหาหนังสือ และวัสดุอุปกรณ์เสริมการเรียนรู้ให้กับครูและนักเรียนเพิ่มเติม ตามที่ต้องการ

ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม ที่ได้รับการโครงการพัฒนาและวิจัยนี้ นำเสนอให้เห็นได้จากดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ที่สร้างขึ้น และจาก การเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม ระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่สร้างขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น

ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะผล การทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุสม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย โดยการวิเคราะห์ ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุษม

คะแนนจากแบบทดสอบ	จำนวนผู้เรียน (คน)	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	E.I.
คะแนนก่อนเรียน	35	30	456	0.67
คะแนนหลังเรียน	35	30	854	

จากตารางที่ 3 ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุษมที่สร้างขึ้น เท่ากับ 0.67 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบฝึกดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน เพิ่มขึ้น 0.67 หรือร้อยละ 67

3.2 การเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น

ผลการเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุษม ระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ปรากฏดังตารางที่ 4.

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ของนักเรียนโรงเรียนบ้านบุษม ระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน

คะแนน	n	\bar{X}	S.D.	t	df	P
ก่อนเรียน	35	13.03	1.34	82.24**	34	.000
หลังเรียน	35	24.40	2.75			

** $p < .01$

จากตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 13.03 (S.D. = 1.34) คะแนนหลังเรียนเท่ากับ 24.40 (S.D. = 2.75) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า หลังเรียน นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุษม

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุษม ปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน

ลำดับที่	ประเด็นที่ประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านเนื้อหา				
1	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.67	0.80	มากที่สุด
2	นักเรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียน	4.65	0.82	มากที่สุด
3	นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.64	0.83	มากที่สุด
4	นักเรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง	4.58	0.85	มากที่สุด
5	เนื้อเรื่องในเนื้อหาที่เรียนน่าสนใจ	4.66	0.81	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.64	0.82	มากที่สุด
ด้านภาพประกอบ ภาษา ขนาด และ ตัวพอนท์ ตัวอักษร				
6	ภาพประกอบชัดเจน	4.68	0.79	มากที่สุด
7	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	4.59	0.84	มากที่สุด
8	ความถูกต้องของการใช้ภาษา	4.69	0.78	มากที่สุด
9	ขนาดของตัวอักษรมีความเหมาะสม	4.66	0.81	มากที่สุด
10	ขนาดภาพมีความเหมาะสม	4.65	0.82	มากที่สุด
	คะแนนเฉลี่ย	4.65	0.81	มากที่สุด
	รวม	4.65	0.82	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณารายด้าน และรายประเด็นย่อยของแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ในทุกด้านและในทุกประเด็นย่อยของแต่ละด้าน ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.85- $\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.78)

จากคำถามปลายเปิด มีนักเรียนแสดงความเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

1) ชอบเรียนกับแบบฝึกที่สร้างขึ้น เพราะได้ไปเรียนในชุมชนนอกเรียนเรียน ได้ฝึกเขียนและพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง (12 คน)

2) ชอบเรียนกับพี่นักศึกษาเพราะ สอนสนุกและเข้าใจง่าย (10 คน)

3) ชอบวิดีโอของนักเรียนแต่ละกลุ่ม ที่จัดทำขึ้นเกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษแนะนำสวนผลไม้ต่างๆในบ้านบุสม เพราะสามารถประยุกต์ใช้เป็นตัวอย่างในการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ได้ (9 คน)

อภิปรายผล

ข้อค้นพบจากการวิจัย มีประเด็นอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

โรงเรียนบ้านบุษม ที่สำรวจก่อนเรียน ซึ่งพบว่า นักเรียนรู้ คำศัพท์ในวงที่จำกัด ร้อยละ 74.14 ไม่สามารถออกเสียงและ สะกดคำหลายพยางค์จากตำราเรียนได้อย่างถูกต้อง ด้าน การพูดและการเขียน ร้อยละ 80 ไม่สามารถสร้างประโยคที่ ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์โดยไม่เปิดหนังสือ ด้านการอ่าน ร้อยละ 74.43 ไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนบ้านบุษมเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก และขาดสื่อการเรียนรู้อันตรงกับปัญหาและความต้องการของ นักเรียน และ นักเรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวเกษตรกร ไม่มีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงที่ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และ นรินทร์ สังข์รักษา (2558) ที่ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ มี 3 ข้อ คือ ด้านโรงเรียน ด้านตัวผู้เรียน และ ด้านครอบครัว และ สอดคล้องกับ ณัฐนรี ฤทธิรัตน์. และ .ธัญญา ชิระมณ (2557) ที่พบว่า นักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนสูง จะมีปัญหาด้านคำศัพท์ ส่วนนักศึกษากลุ่มที่มีคะแนนต่ำ จะ ปัญหาด้านความกังวลและความกลัว ทำให้ขาดความมั่นใจ อาจเนื่องมาจากความสามารถในการใช้ภาษา และความรู้ ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ไม่เพียงพอ ทำให้นักศึกษา ไม่ สามารถพูดให้คนอื่นเข้าใจได้ จึงเกิดความกังวล

2. แบบฝึกทักษะการอ่านการเขียนเพื่อการ สื่อสื่อสาร และการวิเคราะห์ เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยว เชิงเกษตรในชุมชน ประกอบไปด้วย แบบฝึกหัดทั้งหมด 4 ชุด ซึ่ง ทั้ง 4 ชุดมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ E1/E2 : 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผ่านหลายขั้นตอนการ เช่น การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหา ของผู้เรียน วิเคราะห์ สภาพสิ่งแวดล้อมที่เป็นจริงในท้องถิ่น ทบทวนหลักการและ สารต่างๆจากเอกสาร ตำรางานวิจัย หลักสูตร และ เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ออกแบบ เนื้อหา รับการตรวจสอบ และ แก้ไขเนื้อหา ตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบฝึกทักษะ ก่อนที่จะนำไปพัฒนาประสิทธิภาพสื่อกับนักเรียนเป็น รายบุคคล รายกลุ่มขนาดเล็ก และรายกลุ่มภาคสนาม และ ก่อนที่จะนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุง

แบบฝึกทักษะให้มีความเหมาะสม ซึ่ง สอดคล้องกับ รินดา รั้ง ดิษฐ์ (2560) และ ณัฐกฤตา คงรัตน์ และคณะ (2563) ที่ได้ สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตาม กระบวนการประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากได้สร้างแบบฝึกทักษะ ตามขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบ นอกจากนี้ยังสอดคล้อง กับ วิชชุดา กรุงศรี (2554) ที่พบว่า ประสิทธิภาพของชุด กิจกรรม เท่ากับ 83.69/86.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 เนื่องจากชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นได้ยึดรูปแบบการ สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จัดกระบวนการเรียนรู้ ที่มี การฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้จริงตามหน้าที่ของภาษา ในการสื่อความหมาย โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารในชีวิตจริง และยังสอดคล้องกับ กนิษฐา, สมาน ชาติ (2558) ที่พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ โดยใช้แผนที่ความคิดสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการสร้างแบบฝึกทักษะพบว่า แบบฝึก ทักษะ มีประสิทธิภาพ 82.52/79.89 เนื่องมาจากในการ สร้างแบบฝึกทักษะนั้นได้มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการ สร้าง มีการศึกษาปัญหาความต้องการ ศึกษาเนื้อหา หลักสูตร มีการปรับปรุงแก้ไขและเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้มีความเหมาะสม ตลอดจนมี การนำไปทดลองก่อนนำไปใช้จริงเพื่อศึกษาปัญหาในการใช้ กับนักศึกษาและปรับปรุงให้เหมาะสม

3. การเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ แนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุษม ระหว่างก่อนและหลังการ เรียนด้วยแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น ซึ่งพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนน จากการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 13.03 (S.D.=1.34) และ หลังเรียนเท่ากับ 24.40 (S.D. = 2.75) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า หลัง เรียน นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแนะนำการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแนะนำการ ท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน สำหรับ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาโรงเรียนบ้านบุษม มีประสิทธิภาพตรงตามที่ กำหนดไว้ มีการนำไปทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขตาม

ขั้นตอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน มีเนื้อหาและจุดประสงค์ที่สอดคล้องกันกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียน และชุมชน และนักศึกษาสามารถนำแบบฝึกไปเรียนรู้เกี่ยวกับชุมชนของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ สุวีริยา ทองประดิษฐ์ และคณะ (2561) ที่พบว่าผู้เรียนที่ฝึกทักษะการอ่านจากสื่อที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้ มีพัฒนาการในรายกผลวิธีการอ่านสูง เพราะสื่อดังกล่าวให้ประสบการณ์จริงแก่ผู้เรียน การที่ผู้เรียนได้อ่านเรื่องที่พบเห็น บ่อย ๆ หรือปฏิบัติอยู่ในชีวิตประจำวันจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านมากขึ้น และสอดคล้องกับ พรสุดา นาวารักษ์ (2562) ที่พบว่าทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การแนะนำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชนโดยภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.82) และจากคำถามปลายเปิดพบว่า นักเรียนชอบเรียนแบบฝึกดังกล่าวเพราะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้นอกสถานที่คือที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในชุมชน และ นักเรียนชอบเรียนกับนักศึกษาเพราะสอนสนุกและเข้าใจง่าย ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาที่ใกล้ตัวเป็นเนื้อหาท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคยภาพประกอบเนื้อหาเหมาะสม กิจกรรมมีความหลากหลายทำให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนการทำกิจกรรมและทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนไม่กดดัน และมีความสนใจ ความพึงพอใจในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับรินดา รังดิษฐ์ (2017) ที่พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) ทั้งนี้ เพราะแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความ น่าสนใจ สวยงาม มีกิจกรรมหลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจและชื่นชอบที่จะลงทำแบบฝึกทักษะ ซ้ำ ๆ ซึ่งนักเรียนได้ฝึกแล้ว

ได้รับความรู้และสามารถจดจำคำศัพท์ ประโยค และเข้าใจ ความหมายของเนื้อหา ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเบญจวรรณ เสาวโค (2553 : 45) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่รับรู้ด้วยจิตใจโดยอาศัยแรงจูงใจภายใน แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ต่อการเรียน การสอนของครูและสามารถและแสดงให้บุคคลรอบข้างได้รับรู้ในทางบวกหรือทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ วิชชุดา กรุงศรี (2554) ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมฯ อยู่ในระดับพอใจเป็นอย่างยิ่งซึ่งอาจเป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกหน่วย (Unit) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายสามารถเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนการสอนไปตามแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ที่อยู่ภายในโรงเรียน หรือภายในท้องถิ่น ได้ตามความเหมาะสมและความพึงพอใจของนักเรียน อีกทั้งมีความสำเร็จของการเรียนในแต่ละครั้งออกมาเป็นรูปแบบ ที่เป็นรูปธรรม พึงพอใจกับผลสำเร็จของงาน มีความสุขกับการเรียนภาษาอังกฤษอย่างเห็นได้ชัด

สรุป

มีข้อค้นพบจากการวิจัยที่สำคัญต่อครูผู้สอนและผู้บริหารที่สามารถนำไปพิจารณาวางแผนเพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนต่อไป ดังนี้

7.1 ปัญหาสำคัญที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้คือ นักเรียนรู้คำศัพท์ในวงที่จำกัด

7.2 นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษจากสื่อที่มีเนื้อหาตรงกับปัญหา ความต้องการของนักเรียนและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น จะช่วยให้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารของนักเรียนดีขึ้น

7.3 นักเรียนส่วนใหญ่ชอบวิดีโอของนักเรียนที่จัดทำขึ้นเกี่ยวกับการสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ในสถานที่จริง เพราะสามารถนำไปดูย้อนหลังและประยุกต์ใช้เป็นตัวอย่างในการฝึกสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ ในโอกาสต่อไปได้

เอกสารอ้างอิง

1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.). (2545). เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. วันที่ 1-9 มีนาคม 2545 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์. กรุงเทพฯ: กองอนุรักษ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
2. กันตรัตน์ ชิมชมน้อย. (2556). การสร้างแบบฝึกการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขต กำแพงแสน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
3. ฉวีวรรณ กิรติกร. (2553). การส่งเสริมทักษะการคิดคำนวณในระดับประถมศึกษา ในการพัฒนาทักษะการคิดคำนวณของนักเรียนในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
4. ณัฐกฤตา คงรัตน์ และ คณะ. (2563). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University Vol. 12 No.2 (July-December), 43-53.
5. ณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์. และ .ฉัญภา ชิระมณ. (2557). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15, ขอนแก่น:มหาวิทยาลัยขอนแก่น วันที่ 28 มีนาคม 2557: 2839-2848.
6. ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และ นรินทร์ สังข์รักษา. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. (สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ), 8 (2), 493 – 505.
7. เบ็ญจวรรณ เสาวโค. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย.บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
8. พนมวัน วรรณลย์. (2542). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 38 – 39.
9. พรสุดา นาวารักษ์. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยบูรณาการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอสตรีมมิ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
10. รินดา รังดิษฐ์. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8 “Research 4.0 Innovation

- and Development SSRU's 80th Anniversary", 2024-33.
11. วิชชุดา กรุงศรี. (2554). การสร้างชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Plants for Life โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแม่ทราย (คุรุราษฎร์เจริญวิทย์) อำเภอร่องวาง จังหวัดแพร่ 1. คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2554 :30-37
12. วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). การพัฒนาหลักสูตร สานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : เซ็นเตอร์ ดิสคัฟเวอรี. พิมพ์ครั้งที่ 1, 115-116.
13. วิมลรัตน์ จตุรนนท์. (2541). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรในเอกสารประกอบการสัมมนาอาจารย์และเจ้าหน้าที่สายวิชาการโรงเรียนตำรวจในสังกัดกองบัญชาการศึกษา โรงแรมเวลคัมจอมเทียนบีช เมืองพัทยา ชลบุรี. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
14. ศักดิ์ชาย แซ่ลิ้ม. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยบูรณาการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอสตรีมมิ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
15. สุจิต เหมวัล. (2555). ศาสตร์การสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรม. ขอนแก่น : โรงพิมพ์ทรัพย์สุนทรการพิมพ์.
16. สุวีรยา ทองประดิษฐ์, นิสากร จารุมนี, Nisakorn Charumane. (2561). การพัฒนาบทเรียนอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน และพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 1. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรปีที่ 15 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม 2561:77-96
17. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2556). รายงานประจำปี 2556 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 64.
18. อูมาพร เพชรน้อย. (2556). การศึกษาความสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
19. อุดม เขยแก้ววงศ์. (2543). ศึกษาวิเคราะห์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.